

Z českých vlastí.

Snih a vánice. — Začátek března přinesl krásné jarní dny, kousek března však znovu obnovil obraz zimy, horší zimy, než byla letos zima pravá. Nejenom v Praze, ale i v celých Čechách a za hranicemi řádily velké sněhové vánie.

Pražská státní policie dosud zdržuje kulturnímu středisku ruskopolského studentstva v Praze Unitas spolkové knihy, ačkoliv zástupcem spolku slibila navrácení knih již 16. března. Též p. Vladislavlu nevrátila dosud četné jeho literární práce i soukromou korespondenci.

Farář okraden o 70,000 korun. — V noci dne 28. března vnikli neznámí zloději do farní budovy v Roztokách u Jilemnice a odcizili faráři peněz a cenných papírů v obnosu 70,000 K. S místnostmi byli dobře obeznámeni a věděli, kde všude má farář peníze uložené a vybrali mu je z různých kabelek i z knih a odnesl také spořitelni knížky na 500 K, 1000 K, 3000 K a 8 spořitelních knížek na 6000 až 7000 korun.

Požár. — Z Olší oznamuje se nám: V Drahoníně na Tišnovsku vznikl 26. března neznámým způsobem (snad neopatrným zaeházením s máslem) požár, jenž strávil tři hospodářská stavení s příslušenstvím a sousední dvě stodoly. Kromě dobytka málo co bylo zachráněno. Škoda páčí se na 25,000 K, pojistkami kryto jest asi 9000 K. Při požáru uhořel pět pátá roku starý synek rolníka Vojty, který ze strachu před požárem zalezl do lnu na kolnici a nemohl být v čas nalezen.

Pokus vraždy a sebevraždy. — František Kocourek, 25letý skálník v lomech p. Cívky v Lodenicích u Berouna, vystřelil tuhle odpoledne z revolveru na svého třiletého synka Václava a smrtelně jej poranil na hlavě. Na to obrátil zbraň proti sobě a těžce se postřílel též na hlavě. Otec i syn dopraveni byli do pražské všeobecné nemocnice. Kocourek ovdověl při narození svého synka Václava, jehož nenáviděl. V poslední době byl jeho život velmi rozvrácen. Udržoval poměry s jinými ženami a byl odsouzen k placení alimentů na děcko, jež měl s jednou ženitou. Rozvrácené poměry přivedly jej asi k vraždě děcka a k sebevraždě.

Lupič Boček dostal milost. — Jak známo zamítl nejvyšší soud zmatečnou stížnost obhájece dra. Meissnera proti rozsudku pražské poroty, jimž odsouzen byl lupič Boček pro vraždu detektiva Pétiletého a pokus vraždy na detektivěch Bindrově, Hladíkové a Lukešovi k trestu smrti provazem. Přes to však nahradil nejvyšší soud, aby soudní lékař prof. Slavík a dr. Prokop podali dobrozdání o zdravotním stavu Bočkové. Dobrozdání toto sděleno bylo nejvyššímu soudu. Ve čtvrtek 31. března doručeno bylo zemskému trestnímu soudu závěrečné vyřízení této věci, dle něhož částí udělil Bočkově milost, následkem čehož změnil mu nejvyšší soud trest smrti v doživotní těžký žalář. Boček teď pokračoval v tuberkulosou.

Nezakonný stav na české veřejné škole. — Ojedinelým zjevem v našem školství jest jisté české veřejné škola německá. Na této pětitřídní škole se třemi poškami vyučováno jest letos 671 dětí. Připadají tudíž na jednu třídu průměrně 84 žáci. Nezakonný tento stav volá tím více o nápravu, když shledáváme, že děti dle věku a své duševní vyspělosti rozděleny jsou v jednotlivé třídy tak, že v I. třídě jest 110, v II. a. 63, v III. b. 67, ve III. 91, ve IV. a. 72, ve IV. b. 80, v V. a. 94 a v V. b. 94 žáci. Jak může být v I. třídě vyučováno 110 dětí, na to odpovídá bý možná jen osvětlivá kultura slejších Němců. Sami ve své škole zařídili si to tak, že v první třídě chlapčenského vyučováno je 15 žáků a učiteli si z toho vytkli, že ve škole české tělesně je vyučováno v této třídě o 100 českých dětí více. A k tomu ještě ta budova české školy, ty místnosti, zásoby a hygienická opatření pro české děti! Co opravdu kompetentní orgány školské strážily již všudech stud a cit? Jsou ve svém svědomí tak úplně klidny, vzpomenu-li, kdyby tak v

prepínaných třídách německé české školy nastala panika! Zdá se, že jindy bdělé oko jejich spí. Nuže, přičinné se již, aby procitlo. Sebevraždá advokát dra. Emila Franty na Smíchově. 28. března nalezen byl ve svém bytě ve Smetanově ulici č. 13 pražský advokát dr. Emil Franta v strašlivém stavu. Ležel na lůžku pod pokrývkou hrozně popálen na celém těle. V bezvědomí dopraven do všeobecné nemocnice, kde k 5. hodině odpolední zemřel. Případ vyvolal veliký rozruch v Praze a byl na místě vyšetřován policejní komisí. Jak mnoho okolností nasvědčuje, jedná se o sebevraždu. Dr. Franta, jehož poměry finanční i rodinné byly nanejtěže rozhárané, přišel ve středu k 12. hodině noční do svého bytu a převlékl se do nočního prádla. V náhledu zachvatu zoufalství připadl asi na strašný způsob sebevraždy upálením, jenž v Praze v poslední době několikrát se opakoval a zapálil si svíčkou košili a nechal na sobě vzplanouti celý noční sat. Nešťastnou náhodou lze těžko připustiti, neboť advokát Franta byl 42letý muž, jenž jistě s hbitostí dovedl by oheň na sobě uhasit. Mimo to nedovoľoval se pomoci a strašně popálen ulehl na lůžko, polil se vodou — patrně trýzněm bolestím — a přikryl se pokrývkou, jež doutnala ještě ráno od hořícího prádla nedostatečně uhaseného. Dr. Franta žil odloučeně od své manželky, s níž měl tři děti. Advokátní kancelář měl ubohou, prakticky skoro žádnou. Písaři svému nevyplácel v poslední době ani služně. Disciplinární rada advokátní komory zabývala se již vícekrát jeho advokátní praxí a před dvěma lety suspendovala jej na tři měsíce. Po policejním šetření byly byt i kancelář dra. Franty úředně zapečetěny.

Smrt vojáka — krajana v Hercegovině. — Vdovu Marii Poulou, majitelku menší usedlosti hospodářské v Matějově, na Moravě, stihla krutá rána. Dne 2. března dostala od vojenského velitelství v Trebinje v Hercegovině telegram následujícího znění: „Syn vašeho Josefa potkal včera při útoku nehoda a dnes nalezl mrtvé.“ Jak na ubohou tuto zprávu účinkovala, dovede si každý představití. — Se svými 3 dětmi, z nichž zmíněný Josef byl nejstarší, již po 10. roků jako vdova na hospodářství svém se loptil. Josef, který sloužil v Hercegovině již třetí rok, měl se na podzim vrátiti a tak státi se matce vydatnou oporou. Nestane se jí bohužel. Stejně, statně tělo jeho kryje půda anektované země Hercegovské. Smrt zavinily děsné útrapy pochodu ve vysoké položené hornaté kraji. Dne 28. února časné s rána vyrazilo vojenské oddělení z Trebinje, aby dostihlo „Vysoké Glavice“ při hranicích Černoohorské. Cesta byla jim dale neschůdnější, jelikož vojáci byli nuceni bráti se stále většími spoustami sněhu. Na tom nebylo ale dosti. Hrozná vichřice bíčovala je sněhem a deštěm tak, že byli všichni na kraji zoufalství. Někteří se opozdili. Ostatní pak nacházeli se v takovém stavu, že pro opozdilé nemohli nicého učiniti. Mezi opozdělými byl i Josef Poul, jemuž asi bylo údem věsti hejtmanova koně, když předešlý průvodce koňův padl. Zatím doba, kdy cíle svého měl dosáti, dávno minula — blížil se večer. Proto vysláno jim oddělení vstří. Byli zachráněni. Také čtyři opozdilé nalezeni a polozmrzlí odneseni do stanovité, kde k životu přivedeni. Poul nalezl až druhého dne — zmrzlý. Jak oblíben byl mezi mužstvem, o tom svědčí slova jeho druhů: „Budeme ho pamětlivi, dokud bude jeden český voják na Hercegovské zemi. Zase ztratili jsme druhá, který už byl vždy milým. Památka jeho mezi námi nezajde nikdy.“ Mezi řádky různých zpráv lze vyčísti, že velitelství nebude bez viny na katastrofě. Život vojenský, život veselý!

Z lidské bídě... „Hlas Lidu“ sděluje: Příšerný doklad bídě, který je krvavou obžalobou dnešních společenských řádů, sdělují nám soudruzi z Přemyslovic. Chudí thalei, kteří loptí se za 3 K týdně s celou rodinou, nemohou přirozeně býti z té almužny živi a proto posílají své děti školou povinně do lesa na výdělek. Majitel lesa p. Bochner platí jim 60 haléřů denně, což jest pro tyto ubožáky velikým obnosem vzhledem k jejich příjmům a vzhledem k jejich bídě. A z lesa, když jdou z práce, přinášejí malí ti otroci otřpy suchých větví a by bylo doma při něm brambory uvarit. Minulý týden šli dva hoši jako obyčejně do lesa na práci. Jeden z nich je star 10 roků a druhý 12 roků. Přišedše do lesa, shledali, že v též den se tam pracovatí nebude a proto jako obyčejně, aby nešli k prázdnu, navázali si po otřpy suchých větví a s tímto břemenem ubírali se domů. Po silnici, kudy se chlapeč ubírali, šli přemyslovští četníci. Sotva že chlapeč zočtil, pustil se v divém trysku za nimi. Polekáni hoši odhodili otřpy a v největším zděšení pádili domů. Četníci však hromovým hlasem pohrozili jim zastavením. Hoši, tetelce se strachem, padli do přikopu, kde s nimi zavedeny ihned protokoly. Jeden z těchto chlapeč následkem silného polekáni nebezpečně onemocněl a nalézá se nyní v nemocnici v beznadějném stavu. A rodiče jeho ještě k tomu věcnu měli opátkačky se soudy. Takový jest život chudých lidí.

Hoch ukradl pár volů. — Ve dvoře, jež má v zájmu Jos. Jareš ve Lhotě Radkov u Bystřice pod H., vloudil se v těchto dnech vešer Hlady tulák Omilj Genring a pal noci odvážlivě dva voly v ceně přes 800 korun a hnal je po silnici k Hranicím; když však byla krádež volů ve dvoře zpozorována, byl pronásledován, v obci Bykovicích doháněn, voly mu odebráni a hoch zatčen. Udal, že se narodil v obci Polan u Mikulova, že před léty vyhlánil omeř a protože také poručík se mu nestaral, že utekl z obce a od té doby přý se tuhá světem a žil i bratrou. Jíz tuto mládež hánalo se býti lívřím, poněvadž dala z jedné obce u Mikulova zpráva, že ona rodice hochovi jsou na lívu. Hoch vypravoval dále, že před několika dny vrazil v noci tajně do vagonu nákladního vlaku na nádraží v Břeclavi, chtěje se takto nechat zavazet ku své tati do Vídně, slevil přý potom a vlaku v městě, jež považoval za Vídeň, byl přý to však Hranice. Tam přý

získati důvěru mezi krajany i mezi pražskými Rusy. Lákal též pod různými zámkami peníze i zámožnějších Poláků i v kruzích českých, jež se s Poláky pražskými stýkají. V Praze byl však záhy poznán jedním polským akademikem. Bylo mu otevřené řečeno, že je agentem provokatérem a pohroženo mu zatčením. Stepieň rychle uprchl do Příbramě, kde snažil se vtrít mezi ruské a polské studující báňské kademie. Ti byli však již o něm zpraveni a chtěli jej dát zatknout. Stepieň však cítil hořet půdu pod nohama a uprchl z Příbramě. V Praze uselší se četní Poláci nechat agenta provokatéra ihned zatknout, jakmile se opět v Praze objeví. Pražská policie o nebezpečném individuu snad ani nevěděla, poněvadž pátrání po podvodníku vůbec nebylo zahájeno.

DROBNÉ ZPRÁVY ČESKÉ A SLOVANSKÉ. — V moravsko-slezské Revni se rozepisuje velmi pěkně Vilém Mrstík o Slezharově knize „Lipa.“ — Školní pomůcka dra. J. Bělohlava „Podrobné mapy zemí koruny české“ došla schválení e. k. zemské školní radou a bude zavedena na školách obecných a měšťanských. — Vinohradské divadlo dalo si pro Nongosovu operu „Quo vadis“, kterou vypraví v nejbližší době, dělati umělecko vývěsní plakáty od slavného polského malíře Jana Styky. — Spisovatel Milan Fučík stal se pro svoje objektivní kritiky a snové útoky na zesnulou dramatickou umělkyni Hanu Kvapilovou v literárním a sokolském světě mrtvolou.

Pani Marguerita A. Chena, znamenitá francouzská recitátorka, vénovala před svým odjezdem 50 korun ve prospěch Ústřední Matice Školské. — Věnovatel zámožské ceny 5,000 korun na nejlepší české drama, jež by bylo nově provozováno na jevišti Národního divadla v Praze nebo v Brně nebo na městském divadle na Vinohradech nebo v Plzni, prodoužil po návrhu poroty láhtu konkursu až do konce letošního roku. — Jaroslav Vrchlický vydal u Otty novou knihu a sice sbírku básní z posledních dvou roků pod názvem „Strom života.“ — Bahrova satirická komedie „Koncert“ potkala se na městském divadle Vinohradském s dosti velkým úspěchem. — Vděčný národ sebral na pomník největším svým velikánům dosud tyto obnosy: Janu Nerudovi 5028 K 13 h; Svat. Čechovi 203 K 30 h a Karlu Havlíčku 118 Korun 54 h. — Nejlé samotné smutným dokladem našeho slavného nadšení!

Pražský Sokol rozšířil tělocvičnu nákladem K 150,000. — Pod záštitou pražského klubu automobilového konal se dne 4. dubna vzlet Hieronymusa na Bheriotově létadle. — V Hlinsku byly okázalým způsobem oslaveny 70. narozeniny rodáka tamního a býv. starosty, zem. poslance Karla Adámka. První pomoc. Při každém poranění, ba při každé chorobě bývá první pomoc nejdůležitější částí léčby. Kdo při nějakém úrazu nebo náhlém ochrnutí dovede udržeti si rozvahu a klid, rychle vzpomene si na nějaký prostředek, kterým by utrpení pacientova huť zcela odstraní nebo alespoň zmírní. Každá matka ví nebo má věditi, jak si pomáhati při ochrnutí svých milých, pokud nepřijde lékař. Jedním z nejlepších prostředků na první pomoc jest Trinerovo Léčivé Hořké Víno, protože rychle vzbudí tělesnou sílu a způsobí čistý oběh krve. Tím vzpruží celé tělo a dá mu potřebnou sílu, by mohl přijmouti a dokonale strávení všechny potravu, jakou mu podáme. Proto jest i znamenitým lékem ve všech chorobách žaludku a střev, proto jest vřelčným povzbuzovatelem klonajících sil. Lidé bledí a stále ochravněji nalézou v něm nejlepšího útěšitel. Užívajte ho nyní, abyste si přirozeným způsobem vzbudili krev. V lékárnách Jos. Triner, 1333—1335 No. Ashland Ave., Chicago, Illinois.

FRANK PELLANT, vlastni v č. 1247-4249 So. 13. Str., Omaha, obchod železářský a plechařský. Zde obdržíte ty nejlepší stolarí nože a vidličky, nože kapesní, nůžky, veškeré holičské nářadí, jako břitvy, brosky a znamenitá lemeny. Dále na skladě má v oboru svém ten nejlepší materiál stavební, tesarské a zednické nářadí, nejnovější praktické prací stroje a ždímačky, domácí a importované „emajlované“ i plechové kuchyňské nádobí, na léto drátěné dvěře a okna, gumové hadice na zalévání, konve na kroupy, žvýkačky, lopaty, hrábě, motyčky, pletený drát na ploty a vůbec vše, co v podobném obchodu možno obdržeti. Veškeré zboží jest zaručeno a profa ubíráte dobře, když dříve navštívíte tento obchod, přečtete nejen peníze, ale i cestu do města. Za vzornou obsluhu a uspokojení ručí FRANK PELLANT.

DR. JAMES W. NOVÁK, český zubní lékař. Continental Block — 15. a Douglas ul. Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 5077. — Residence, 915 William St.; Phone Douglas 6019. — Krájané z venkova, kteří nejsou v domácí pražské batošce spokojeni, učiní dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Dr. Novákovi, jenž za veškeré práce v oboru svém úplatí ručí. 347f

JOSEF KAVAN, pozemkový a pojišťující jednatel, má vždy po ruce výběr majetku v Omaze a So. Omaze. — Pro ty, kteří kupují majetek na výdělek, má vždy zvláštní bargain po ruce. — Chcete-li něco koupiti, nepomeňte jej navštívit, jakož i potřebujete-li pojištění proti ohni. Má státní povolení, které jej opravňuje, aby jako jednatel provozoval pojišťující obchod ve státu. Jest jednatel STATE INSURANCE CO., Omaha, jedné z nejsilnějších pojišťujících společností proti ohni. Potřebujete-li pojištění proti ohni, máte-li majetek na prodej, neb chcete-li koupiti majetek, obraťte se na JOSEPH KAVAN, 2709 South 19th Street, OMAHA, NEBRASKA. 51x76

FRANK YUN, vlastni čistá a hojná zásobaň, řeznický a uzenářský obchod v č. 2206 jil. 16. ul. Omaha. Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejnižší. Veškeré výrobky uzenářské též se té nejlepší pověstí. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422.

Václav Kozák, vlastni čistě zařazený, řeznický a uzenářský závod 919 Bancroft ulice, Omaha. Zásoby čerstvého masa, jakos i výborné uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Znovu koupiti u něho jednou a zajistit, že podruhé přijde te zase. VÁC. KOZÁK, 919 Bancroft ulice. 201f

A. F. KUNCL, řezník a uzenář na 3. a William ul. Má vždy na skladě hojnou zásobu čerstvého masa a velký odbyt na uzenářské jeho výrobky svědčí nejlépe o jeho znamenité jakosti. Též u něj koupíte nejlepší mouku a grocerii všeho druhu. Váš starý známý A. F. Kuncl. 409f

WILLOW SPRINGS DISTILLERY. GOLDEN SHEAF STRICTLY PURE WHISKEY BOTTLED IN BOND under supervision of the U. S. Government by STANDARD DISTILLING & DISTRIBUTING CO. DISTILLERY NO. 1. DIST. OF NEB.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. prodejk se všelím. Ilačen, vyráběn a lakovaný plechové nářadí. — Cizozemský pisek, tělesný pisek a kovové zboží. — Odstaví dřev, lictičky, molitice zboží, křivky, střel sá škraň, náboje a sportovní zbraňkové druzky. 8th and Harney Streets Omaha, Neb.

Metz Bro's Brewing Co. Nejstarší pivovar v Omaze. Vaří nejlepší pivo sardkové i lahvové na celém světě. TELEFON DOUGLAS 118